

[Socialministeren.]

netop til at tage patienter, som i og for sig ikke er patienter i egentlig forstand — set i relation til sygehusene — og det giver samtidig en stor chance for at flytte patienter fra hospitaler, hvor de i øjeblikket bare, om jeg så må sige, skal have underhold, men ikke sygebehandling; de beslaglægger kostbar hospitalsplads til hindring for andre mennesker, som skal under egentlig lægebehandling, måske endog kirurgisk behandling. Kan man bygge plejehjem nok af en tilstrækkelig høj standard, vil det lette overordentlig stærkt på vore overbelagte sygehuse.

Jeg vil også gerne fremhæve det som et fremskridt, at vi kan få sat gang i omsorgsarbejdet for ældre og invalider. Den nye tids socialpolitik må gå ud over det bare at skaffe folk underhold; den må også være med til at skabe liv i tilværelsen for disse mennesker.

Det er ikke noget, der koster mange penge, men det koster en indsats fra forskellig side — det kan være organisationer, det kan være kommuner — og dem kan vi nu gennem denne nye lovgivning hjælpe til rette med økonomiske bidrag til et sådant omsorgsarbejde. Det lægger jeg megen vægt på, for det er ikke nok at sætte ældre hen i en rokke stol med penge nok til at leve for — der må også være indhold i et sådant menneskes tilværelse.

Det ærede medlem hr. P. E. Eriksen spurgte, om det var sådan, at de allerede indkomne projekter til private hjem ville falde ind under den hidtidige ordning. Jeg vil hertil svare, at vi i en overgangsperiode kommer til at stå over for problemer vedrørende disse private hjemms status, og jeg er nødt til at sige, at det må bero på et skøn: hvad er det for et projekt vi står over for? Har den pågældende andrager købt jord, bundet penge i en opgave, projekteret o. s. v.? Har han det, må man sige, at han har gjort en økonomisk indsats, der må komme ham til gode ved bedømmelsen. Drejer det sig derimod alene om et almindeligt papirprojekt, der er sendt ind som en føler, må man i høj grad stille sig tvivlende, men vi vil naturligvis i socialministeriet i sådanne tilfælde tage de mest vidtgående hensyn.

Det er jo rigtigt, som det ærede medlem

hr. Chr. Madsen sagde, at kommunernes og andres mulighed for at løse opgaven at bygge hjem nok, beror på vor økonomiske aktivitet og på, hvor meget vi kan afse til at bygge plejehjem for. Men jeg kan give den oplysning, at vi på det byggeprogram, der er vedtaget i udvalget for nogle dage siden, for dette byggeår har kunnet fastholde den forhøjelse af byggeaktiviteten, som blev gennemført sidste år, fra 25 mill. kr. til 40 mill. kr.

Til det ærede medlem fru Birthe Wetlesen vil jeg sige, at når jeg ikke har kunnet foreslå ændringer i § 12 med hensyn til refusionen, er det af økonomiske grunde. Det må nu engang være sådan, at selv om man ønsker selv vidtgående sociale fremskridt — hvad jeg gerne ønsker — må jeg også tage hensyn til den samlede økonomiske situation, og her er et af de punkter, hvor jeg har ment man måtte vente for at opnå de fordele, der i øvrigt rummes i den lovgivning, vi her drøfter. Det er imidlertid noget, man må se på senere.

Jeg takker udvalget for den enstemmige indstilling, og jeg tror, man må sige, at vi her gør et virkelig stort socialt fremskridt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om forsorg for invalidepensionister og folkepensionister.

Ændringsforslag nr. 1, §§ 1-3, ændringsforslagene nr. 2-4, § 4, således ændret, §§ 5-8, ændringsforslag nr. 5, § 9, således ændret, §§ 10-15, ændringsforslagene nr. 6-8, § 16, således ændret, §§ 17 og 18, ændringsforslag nr. 9, § 19, således ændret, og § 20 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg. (Om ophævelse af bestemmelser om alderdomshjem og plejehjem).